

Akciju sabiedrības
"Gaso"
Dabasgāzes sadales
Pakalpojuma tarifu projekts
PUBLISKOJAMĀ DAĻA

Rīga, 2018. gada 15. februāris

SATURS

1.	Kopsavilkums	3
2.	Kopējās sadales sistēmas pakalpojuma izmaksas	4
3.	Tarifi.....	5
4.	Tarifu projekta paskaidrojumi	6
	Tarifu projekta sagatavošanas bāze	6
	Galvenie pieņēmumi.....	6
	Sadales sistēmas pārklājums	6
	Dabasgāzes patēriņa izmaiņas	7
	Dabasgāzes lietotāju grupas	7
	Dabasgāzes sadales sistēmas pakalpojuma tarifi.....	8
	Tarifus veidojošo izmaksu skaidrojums	8
	Regulējamo aktīvu bāze	9
	Nolietojums un amortizācijas atskaitījumi	9
	Nodokļi	9
	Ekspluatācijas izmaksas	10

1. Kopsavilkums

Līdz 2017. gadam gāzes pārvadi, sadali, uzglabāšanu un tirdzniecību veica AS "Latvijas Gāze" (turpmāk – LG). Saskaņā ar 2016. gada 11. februārī pieņemtajiem grozījumiem Enerģētikas likumā, tika nolemts, ka LG līdz 2017. gada 3. aprīlim nepieciešams nodalīt dabasgāzes pārvades un uzglabāšanas infrastruktūru no dabasgāzes tirdzniecības un sadales funkcijām, kā arī nodrošināt, ka līdz 2017. gada 31. decembrim, dabasgāzes pārvades un uzglabāšanas infrastruktūra nepieder personām, kas veic dabasgāzes tirdzniecību un ražošanu.

Pēc 2017. gada veiktās reorganizācijas, 2017. gada 1. decembrī, tika dibināts jauns uzņēmums AS "GasO" (turpmāk – GASO), kas kļuva par vienīgo dabasgāzes sadales uzņēmumu, nodrošinot dabasgāzes piegādi 407,3 tūkstošiem lietotāju Latvijā.

2017. gada 7. decembrī Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (turpmāk – SPRK vai Regulators) izsniedza GASO licenci dabasgāzes sadalei. Izsniegtā licence nosaka, ka GASO ir tiesības un pienākumi veikt komercdarbību dabasgāzes sadalē, tai skaitā nodrošināt un uzturēt dabasgāzes sadales veikšanai nepieciešamos objektus.

Dabasgāzes sadales pakalpojums ir regulēta saimnieciskā darbība un sadales sistēmas regulētos ienākumus veido sadales pakalpojuma tarifi. Dabasgāzes sadales sistēmas pakalpojuma tarifus nosaka saskaņā ar normatīvajiem aktiem. Sadales sistēmas pakalpojuma tarifi tiek piemēroti katram lietotāja objektam, pamatojoties uz objekta patēriņa apjomu un piederību patēriņa segmentam jeb grupai (centralizētās siltumapgādes uzņēmumiem piemēro visiem vienā administratīvajā teritorijā izvietotajiem objektiem kopā). Sadales pakalpojuma tarifus, līdzīgi kā dabasgāzes pārvades un uzglabāšanas pakalpojumu tarifus no lietotājiem iekasē tirgotājs, kurš vēlāk norēķinās ar sistēmas operatoriem.

Šobrīd spēkā ir ar SPRK 2008. gada lēmumu noteiktie sadales sistēmas tarifi. Lai arī pēdējos gados Latvijā novērojams dabasgāzes patēriņa samazinājums, salīdzinot ar 2008. gadu, sadales sistēmas kopējo izmaksu apjoms (neskaitot kapitāla atdevi) būtiski nav mainījies. Vienlaicīgi, Enerģētikas likumā noteikts, ka sadales sistēmas operatoram ir jānodrošina sadales sistēmas apkalpošana, drošība un plūsmu vadība. Ņemot vērā dabasgāzes patēriņa un izmaksu izmaiņas kopš 2008. gada, ir nepieciešams pārskatīt sadales sistēmas pakalpojuma tarifus.

Spēkā esošie tarifi paredz maksu par sadales pakalpojumiem atbilstoši faktiski piegādātajam dabasgāzes apjomam (t.i., ieņēmumi ir pilnībā mainīgi). Esošais tarifu modelis neatspoguļo sadales sistēmas pakalpojuma būtību, kura ir nodrošināt lietotājiem drošu un nepārtrauktu dabasgāzes padevi, neatkarīgi no lietotāja patēriņa profila, sezonalitātes un īpatnībām. Lielākā daļa no sadales sistēmas operatora izmaksām ir fiksētas, līdz ar to, lai tuvinātu ieņēmumu un izdevumu struktūras, nepieciešams ieviest maksājumu par sadales sistēmas jaudas uzturēšanu un attīstīšanu. Ņemot vērā iepriekš minēto, Sadales sistēmas operators līdz ar dabasgāzes sadales tarifu projektu pārskatīja pakalpojuma tarifu struktūru, izmaksu attiecināšanas pieeju un patēriņu grupas.

Lai samazinātu saimnieciskās darbības riskus, motivētu gala patērētājus efektīvāk izmantot pieslēguma jaudu un pietuvinātu tarifu struktūru sadales sistēmas izmaksu būtībai, GASO ir pārskatījis pakalpojumu grupu skaitu un pārstrukturējis sadales tarifus – ieviešot fiksētu un mainīgu komponenti, kas ietver fiksētu komponenti atbilstoši pieslēguma atļautajai slodzei neatkarīgi no dabasgāzes patēriņa, un mainīgu komponenti atbilstoši piegādātās dabasgāzes apjomam.

Fiksētās maksas piemērošanai plānots izmantot pieslēguma līgumos ar lietotāju noteiktās atļautās slodzes vērtību. Izvērtējot ietekmi no jaunā sadales tarifa ieviešanu uz lietotājiem, ir sagaidāms, ka lietotāji pārskatīs pieslēgumu atļautās slodzes. GASO plāno līdz jauno tarifu stāšanās spēkā brīdim sagatavot un lietotājus informēt par noteikumiem atļautās slodzes samazināšanai dabasgāzes sadales sistēmā.

Jaunie tarifi noteikti tādā apmērā, lai dabasgāzes sadales sistēmas lietotāju maksājumi segtu ekonomiski pamatotas pakalpojumu izmaksas, veicinātu efektīvāku pieslēguma jaudas izmantošanu un nodrošinātu sadales pakalpojumu rentabilitāti.

2. Kopējās sadales sistēmas pakalpojuma izmaksas

Nr. p.k.	Izmaksu posteņi	Apzīmējums	Mērvienība	2018. gada tarifu projekts
1	Sadales sistēmas kopējās izmaksas $I_{SSO} = I_{kap} + I_{eksp} + I_{nod}$	I_{SSO}	Tūkst. EUR	51 426
2	Kapitāla izmaksas $I_{kap} = P_{KA} + I_{not}$	I_{kap}	Tūkst. EUR	20 440
2.1.	Kapitāla atdeve $P_{KA} = RAB \times wacc$	P_{KA}	Tūkst. EUR	10 262
	Regulējamo aktīvu bāzes kopējā summa	RAB	Tūkst. EUR	219 809
2.2.	Pamatlīdzekļu nolietojums $I_{not} = I_{not.pam} + I_{not.nem}$	I_{not}	Tūkst. EUR	10 178
3	Nodokļu izmaksas		Tūkst. EUR	141
4	Ekspluatācijas izmaksas $I_{eksp} = I_{tehn.proc} + I_{pers} + I_{rem} + I_{saimn}$	I_{eksp}	Tūkst. EUR	30 844
4.1.	Tehnoloģiskā procesa nodrošināšanas un dabasgāzes zudumu izmaksas	$I_{tehn.proc}$	Tūkst. EUR	4 183
4.2.	Personāla un sociālās izmaksas	I_{pers}	Tūkst. EUR	20 949
4.3.	Saimnieciskās darbības izmaksas	$I_{rem} + I_{saimn}$	Tūkst. EUR	5 712

3. Tarifi

Grupa	Patēriņa robežas (kWh)	Tarifi				Mainīgā daļa (EUR/ 1000 kWh)
		Fiksētā daļa sadales sistēmas jaudas uzturēšanai un attīstīšanai				
		Līdz 6m ³ /h	No 6 līdz 10 m ³ /h	No 10 līdz 16 m ³ /h	(lietotājiem ar maksimālo jaudu lielāku par 16 m ³ /h)	
1	No 0 līdz 2 635	21,26 (EUR gadā)	79,51 (EUR gadā)	127,22 (EUR gadā)	7,95 (EUR/m ³) (lietotājiem ar maksimālo jaudu lielāku par 16 m ³ /h)	10,73
2	No 2 636 līdz 1 053 800	21,26 (EUR gadā)	79,51 (EUR gadā)	127,22 (EUR gadā)	7,95 (EUR/m ³) (lietotājiem ar maksimālo jaudu lielāku par 16 m ³ /h)	7,72
3	No 1 053 801 līdz 10 538 000	7,69 (EUR/m ³)				5,79
4	No 10 538 001 līdz 105 380 000	7,55 (EUR/m ³)				3,35
5	No 105 380 001 līdz 1 054 000 000	5,83 (EUR/m ³)				1,79
6	virs 1 054 000 001	1,66 (EUR/m ³)				0,69

Kopējo dabasgāzes sadales sistēmas pakalpojuma tarifu veido mainīgā daļa un fiksētā daļa sadales sistēmas jaudas uzturēšanai un attīstīšanai.

Mainīgā daļa

Mainīgā daļa ir atkarīga no patērētā dabasgāzes apjoma un samazinās salīdzinājumā ar spēkā esošo tarifu.

Fiksētā daļa sadales sistēmas jaudas uzturēšanai un attīstīšanai

1. un 2. grupas lietotājiem, kuriem uzstādītā atļautā slodze ir lielāka par 16 m³/h, un 3.-6. grupas lietotājiem fiksētā daļa tiks rēķināta par katru atļautās slodzes vienību. Piemēram, 1. un 2. grupas lietotājiem atļauto slodzi lielāku par 16 m³/h fiksētā daļa būs 7,95 EUR gadā par katru m³/h., tādējādi lietotājam, kura slodze ir 20 m³/h fiksētā daļa būs 159 EUR gadā, 30 m³/h fiksētā daļa būs 238,5 EUR gadā utt.

4. Tarifu projekta paskaidrojumi

Tarifu projekta sagatavošanas bāze

GASO ir sagatavojis sadales sistēmas pakalpojuma tarifu projektu atbilstoši Regulatora 2017. gada 16. marta lēmumam nr. 1/8 (prot. Nr. 11, 3.p.), ar kuru apstiprināta „Dabaszgāzes sadales sistēmas pakalpojuma tarifu aprēķināšanas metodika” (turpmāk – Metodika), kā arī atbilstoši SPRK padomes 2017. gada 24. augusta lēmumā nr. 94 (prot. Nr. 29, 6.p) noteiktajai kapitāla atdeves likmei.

Tarifu projektā ņemts vērā, ka sadales sistēmā lielākā izmaksu daļa ir fiksētās izmaksas, kas nav atkarīgas no patērētā dabaszgāzes apjoma.

Sagatavojot sadales pakalpojuma tarifu aprēķinu, izmaksu novērtējumam par pamatu tiek ņemts pieņemtais GASO 2018. gada budžets un budžeta grozījumi.

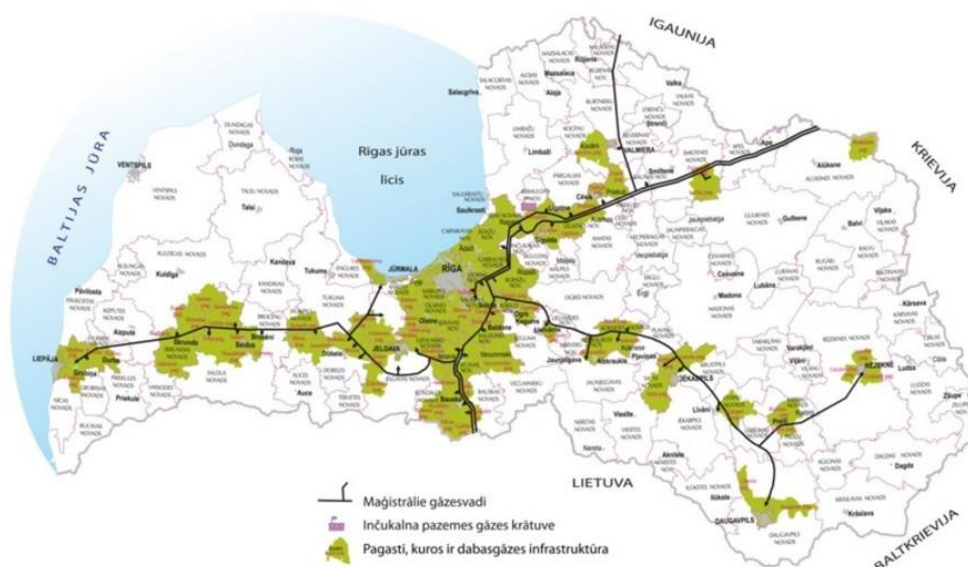
Galvenie pieņēmumi

Dabaszgāzes sadales pakalpojuma tarifu projekts ir izstrādāts pie šādiem nosacījumiem:

- 2018. gads būs GASO pirmais pilnais saimnieciskās darbības gads, tāpēc sagatavojot sadales sistēmas pakalpojuma tarifu projektu, kā salīdzinošie rādītāji par 2016. un 2017. gadu ir izmantoti LG dati par sadales segmentu, tos atbilstoši koriģējot.
- Prognozēts, ka 2018. gadā dabaszgāzes patēriņš veidos 1 131 tūkst. m³ jeb 11,9 TWh, kas ir par 33,4% mazāk kā 2008. gadā.
- Ievērojot objektīvas prognozes par sagaidāmo dabaszgāzes patēriņu 2018. gadā un turpmāk (un būtiskas atšķirības no Metodikā noteiktā iepriekšējo 3 gadu vidējā rādītāja), jauno dabaszgāzes sadales pakalpojumu tarifu aprēķinos tika izmantots 2018. gada prognozētais dabaszgāzes patēriņš.
- Sadales sistēmas lietotāji, atkarībā no lietotāju dabaszgāzes gada patēriņa, tiek iedalīti sešās grupās.
- Tarifu projektā tiek izmantots SPRK noteiktais koeficients dabaszgāzes sadales pakalpojumu tarifu pārrēķināšanai no normalkubikometriem (nm³) uz enerģijas vienībām (kWh) - 10,538 (kWh/nm³).
- Izstrādājot tarifu projektu, pieņemts, ka jaunie dabaszgāzes sadales sistēmas tarifi stāsies spēkā no 2018. gada 1. jūlija.

Sadales sistēmas pārklājums

Latvijas dabaszgāzes apgādes sistēmas pārvades cauruļvadu tīkliem ir trīs starpvalstu savienojumi (dabaszgāzes uzskaites stacijas) ar Igauniju, Lietuvu un Krieviju. Dabaszgāzes pārvades sistēma nodrošina lielāko pilsētu kā Rīga, Daugavpils, Aizkraukle, Preiļi, Iecava, Liepāja, Dobele, Cēsis, Valmiera, Jelgava, Jūrmala, Bauska, Ogre, Jēkabpils, Līvāni, Rēzekne un Saldus apgādi ar dabaszgāzi pilnā apmērā, pastāvot gāzes pārvades un sadales sistēmu savienojošam posmam – gāzes regulēšanas staciju caurlaides spēju rezervēm. Dabaszgāzes sadales sistēmas pārklājumu skatīt Attēlā. Dabaszgāzes sadales tīkla kopējais garums ir 5 212 km.

Attēls 1 Dabaszgāzes sistēmas pārklājums Latvijā

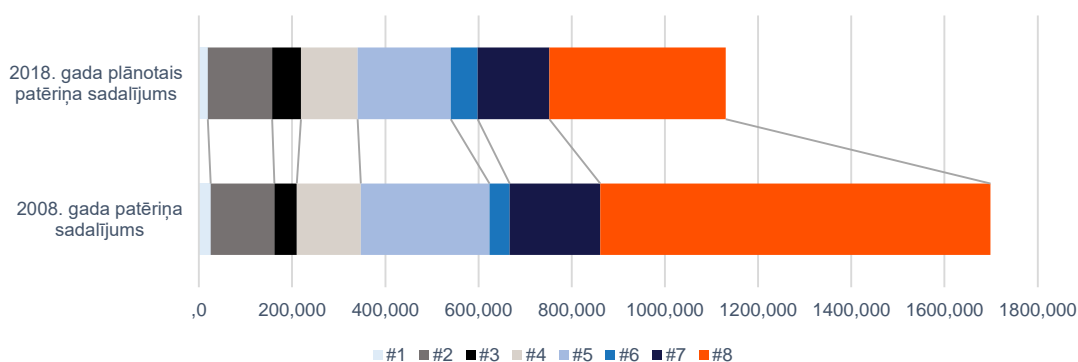
Dabaszgāzes patēriņa izmaiņas

Pēdējos gados novērotas energoresursu kopējā patēriņa struktūras izmaiņas – samazinās dabaszgāzes patēriņa īpatsvars, tajā pašā laikā palielinās atjaunīgo energoresursu (AER), sevišķi kurināmās koksnes, īpatsvars kopējā energoresursu patēriņā. Desmit gadu laikā dabaszgāzes patēriņa īpatsvars samazinājies par 4,2%, un 2016. gadā veidoja 25,4% no kopējā energoresursu patēriņa. Vienlaicīgi kurināmās koksnes patēriņa īpatsvars palielinājās par 4,4%, un 2016. gadā veidoja 29,4% no kopējā energoresursu patēriņa.

Dabaszgāzes kopējo patēriņu ietekmē vairāki faktori – ārējā gaisa temperatūra (pēdējo gadu siltās ziemas rezultējās vidējo statistisko normu pārsniedzotā temperatūrā), pāreja no dabaszgāzes uz alternatīviem kurināmā veidiem centralizētā siltuma ražošanā (piem., koksnes šķeldu, kokapstrādes atlikumiem, skaidām, granulām, briketēm), kopējā tautsaimniecības, tajā skaitā rūpniecības, attīstība, energoefektivitātes pasākumu ieviešana (piemēram, ēku siltināšana).

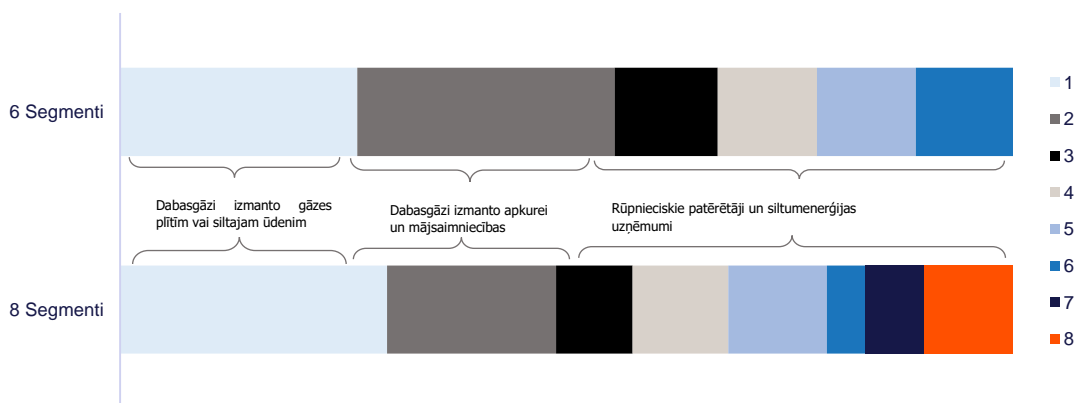
Latvijas dabaszgāzes patēriņu visbūtiskāk spēj ietekmēt uzņēmumi, kuri rada visaugstāko dabaszgāzes patēriņa īpatsvaru (t.i. – uzņēmumi, kuri līdz šim ietilpa patēriņa grupās nr. 7 un 8).

Vislielākais dabaszgāzes patēriņa īpatsvars Latvijas pilsētās no kopējās energoresursu bilances, 2015. gadā ir Rīgas reģionā – 83%, Jūrmalas reģionā 79,9%, Bauskas novadā 75,4%. Savukārt, laika posmā no 2011. gada līdz 2015. gadam, vislielākais patēriņa samazinājums ir bijis Jelgavā, samazinoties par 83,7%, Valmierā par 58,7% un Cēsu novadā par 51,8%. Tikai divās pilsētās šajā laika posmā dabaszgāzes patēriņš ir palielinājies. Vislielākais patēriņa palielinājums ir Rēzeknē – 37,5%.

Attēls 2 Patēriņa sadalījums pa grupām, 2018. gada patēriņa sadalījuma salīdzinājums ar 2008. gada patēriņa sadalījumu

Dabaszgāzes lietotāju grupas

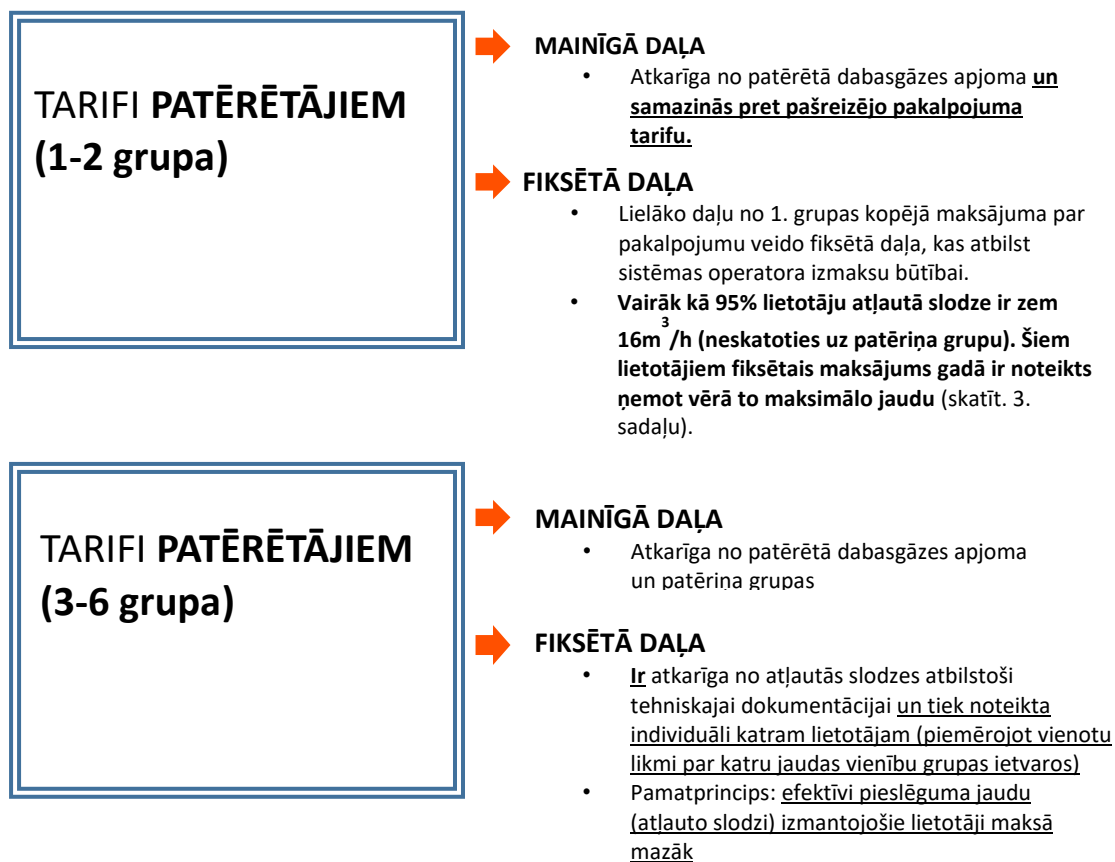
Attēls 3 Grafisks attēlojums lietotāju patēriņa grupu robežu maiņai.

Grupu robežas tika pārskatītas ar mērķi harmonizēt lietotāju patēriņu starp grupām un uzlabot tīkla izmantošanas efektivitāti, ņemot vērā lietotāju patēriņa tendences un maksimāli saglabājot dabasgāzes konkurētspēju. Pārskatot lietotāju patēriņa grupu robežas, tika ņemts vērā arī katras grupas jutīgums pret dabasgāzes sadales maksājuma izmaiņām. Pēc dabasgāzes sadales grupu robežu pārskatīšanas, līdzšinējo 8 grupu vietā dabasgāzes sadales lietotāji tiks iedalīti 6 grupās. Grupu skaita samazināšana vienkāršos norēķinus, kā arī ļaus samazināt "robežas" gadījumu skaitu, kad mainot grupu, tiek iegūti zemāki ieņēmumi no patērētāja.

Dabasgāzes sadales sistēmas pakalpojuma tarifi

Sadales sistēmas operators, tarifu projekta izstrādes ietvaros, ne tikai pārskatīja izmaksu attiecināšanas pieeju un lietotāju patēriņa grupas, bet arī pārskatīja sadales pakalpojuma tarifu struktūru un diferencēšanas politiku.

Līdz šim dabasgāzes tarifi tika diferencēti pēc dabasgāzes gada patēriņa, neņemot vērā lietotāja pieslēguma jaudu un jaudas izmantošanas efektivitāti. Turpmāk, lai būtu iespējams mazināt patēriņa apjoma risku, diferencējot tarifus tiks ņemts vērā patēriņš, atļautā slodze un (netieši) pieslēguma jaudas izmantošanas efektivitāte.

Tarifus veidojošo izmaksu skaidrojums

Jaunie tarifi noteikti tādā apmērā, lai dabasgāzes sadales sistēmas lietotāju maksājumi segtu ekonomiski pamatotas pakalpojumu izmaksas un nodrošinātu sadales pakalpojumu rentabilitāti.

Sadales tarifos iekļaujamās izmaksas tūkst. EUR	2008 SPRK	2016 fakts	2017 fakts	2018 prognoze
Kopējās izmaksas	54 271	49 652	53 208	51 426
Kapitāla izmaksa	23 054	22 758	24 908	20 440
RAB	150 162	150 162*	150 162*	219 809

Sadales tarīfos iekļaujamās izmaksas tūkst. EUR	2008 SPRK	2016 fakts	2017 fakts	2018 prognose
Kapitāla atdeve	12 013	12 013	12 013	10 262
Pamatlīdzekļu nolietojums	11 041	10 745	12 895	10 178
Darbības izmaksas	28 957	24 453	27 727	30 844
Dabaszgāze tehnoloģiskām vajadzībām	6 447	2 990	3 076	4 183
Personāla un sociālās izmaksas	12 890	16 769	18 890	20 949
Pārējās saimnieciskās darbības izmaksas	9 620	4 694	5 761	5 712
Nodokļi	2 260	2 441	573	141
Patēriņš, tūkst. m³.	1 699 tūkst.	1 375 tūkst.	1 225 tūkst.	1 131 tūkst.
Patēriņš TWh		14 490	12 904	11 916

*2008.gada RAB vērtība.

Saskaņā ar Metodikas 8. un 9. punktu, tarīfu aprēķinā iekļauj plānotās ar sadales sistēmas pakalpojuma nodrošināšanu saistītās izmaksas 51 426 tūkst. EUR apmērā, kuras veido kapitāla izmaksas 20 440 tūkst. EUR, ekspluatācijas izmaksas 30 844 tūkst. EUR.

Regulējamo aktīvu bāze

Visi Regulējamo aktīvu bāzē (turpmāk – RAB) iekļautie pamatlīdzekļi tiek izmantoti efektīvi sadales pakalpojumu sniegšanā, nodrošinot kvalitatīvu un drošu pakalpojumu sniegšanu.

Saskaņā ar 2017. gada 16. martā apstiprināto Dabaszgāzes sadales sistēmas pakalpojuma tarīfu aprēķināšanas metodiku, sadales sistēmas RAB vērtības aprēķinos iekļauj sistēmas operatora īpašumā esošo pamatlīdzekļu, nemateriālo ieguldījumu un krājumu iepriekšējā gada finanšu pārskata atlikušo vai bilances vērtību gada beigās, neiekļaujot finanšu ieguldījumus, debitoru parādus, vērtspapirus un līdzdalību kapitālos, naudas līdzekļus, pārdošanai paredzētās dabaszgāzes krājumus, kā arī pamatlīdzekļu vērtības daļu, kas finansēta no valsts, pašvaldības, ārvalsts, Eiropas Savienības, citas starptautiskas organizācijas un institūcijas finanšu palīdzības vai finanšu atbalsta.

GASO nedrīkst iekļaut RAB vērtībā aktīvus vai aktīvu daļu, kas netiek izmantota regulējamo pakalpojumu sniegšanā. Pamatlīdzekļu vērtības daļa, kas iegūta par maksu (pieslēguma maksu), kura saņemta no lietotāja, netiek iekļauta RAB vērtībā un šis pamatlīdzekļu vērtības daļas nolietojums netiek segts ar sadales tarīfu.

Saskaņā ar pakalpojuma tarīfu aprēķināšanas metodoloģiju, sadales sistēmas RAB veido pamatlīdzekļu bilances atlikums uz 2018.gada 1. Janvāri.

Nolietojums un amortizācijas atskaitījumi

Sadale, tūkst. EUR	2018 tarīfu projekts
Nolietojums kopa	10 178

Nodokļi

Saskaņā ar Metodikas 3.2. sadaļu Gaso izmaksu bāzē iekļauj nodokļu izmaksas saskaņā ar normatīvajiem aktiem.

Sadale, tūkst. EUR	2018 tarīfu projekts
Nekustamā īpašuma nodoklis (RAB sastāvā iekļautajiem aktīviem)	141
Uzņēmumu ienākuma nodoklis	0*
Nodokļi kopā (dabaszgāzes sadales tarīfā iekļaujamās izmaksas)	141

* - sk. aprakstu zemāk

Saskaņā ar Uzņēmumu ienākuma nodokļa likumu (spēkā ar 01.01.2018.) ir ieviests jauns regulējums nodokļa piemērošanā, kā rezultātā tarīfu izmaksu bāzē iekļautās uzņēmumu ienākuma nodokļa (turpmāk – UIN) izmaksas ir 0, jo izmaksu bāzē netiek paredzēta peļņas sadale un nosacīti sadalītā peļņa (ar saimniecisko darbību nesaistīti izdevumi, nedrošo debitoru parādu izdevumi u.tml.).

- **UIN modeļa vispārīgs raksturojums un būtiskākas izmaiņas**

Jaunais UIN likums paredz konceptuāli jaunu UIN maksāšanas režīmu, proti, tiek paredzēts UIN maksāšanu atlikt līdz brīdim, kad pelna tiek sadalīta vai citādā veidā novirzīta tādiem izdevumiem, kuri nenodrošina uzņēmuma turpmāku attīstību.

- **Apliekamā bāze**

Jaunais UIN likums paredz, ka nodoklis tiek maksāts peļņas sadales brīdī. Tādējādi, ar UIN apliekamā bāze, veidojas no sadalītās peļņas vai nosacīti sadalītās peļņas.

- **Sadalītā peļņa ietver:**

- aprēķinātās dividendes, t.sk. ārkārtas dividendes;
- dividendēm pielīdzinātas izmaksas;
- nosacītās dividendes.

- **Nosacīti sadalītā peļņa ietver:**

- ar saimniecisko darbību nesaistītos izdevumus (ieviests jaunais jēdziens – personāla saliedēšanas pasākumu izdevumi. Veido apliekamo bāzi, ja kopā ar reprezentācijas izmaksām veido vairāk kā 5% no iepriekšējā gada bruto darba samaksas);
- nedrošos debitoru parādus;
- palielinātus procentu maksājumus;
- aizdevumus saistītai personai (ierobežota aizdevumu izsniegšana saistītajiem uzņēmumiem un nodokļa piemērošanas pienākums atsevišķos gadījumos);
- korekcijas par darījumiem ar saistītām personām, kas ir veiktas zem tirgus vērtības;
- likvidācijas kvotu un citus specifiskus posteņus.

Ekspluatācijas izmaksas

Ekspluatācijas izmaksas ietver gan izmaksas, kas saistītas ar sadales tīkla apkalpošanu, gan arī izmaksas, kas nepieciešamas saimnieciskās darbības nodrošināšanai.

Saskaņā ar Metodikas 26. punktu šajās izmaksās ir iekļautas tehnoloģiskā procesa nodrošināšanas un dabasgāzes zudumu izmaksas, personāla un sociālās izmaksas, kārtējo īpašuma uzturēšanai nepieciešamo un veikto ekspluatācijas remontu izmaksas un pārējās saimnieciskās darbības izmaksas.

Tehnoloģiskā procesa nodrošināšanas un dabasgāzes zudumu izmaksas

Dabasgāzes tehnoloģiskā procesa nodrošināšanas un dabasgāzes zudumu izmaksas ietekmē sadales sistēmas tehniskais stāvoklis, tehnoloģiskie darba režīmi, dabasgāzes uzskaites kārtība, kā arī apkārtējās vides temperatūra.

Sadale, tūkst. EUR	2018. g. tarifu projekts
Gāzes tehnoloģiskie zudumi un nesaiste	3 934
Apkure	183
Tehnoloģiskajām vajadzībām	66
Kopā dabasgāze tehnoloģiskām vajadzībām (dabasgāzes sadales tarifā iekļaujamās izmaksas)	4 183

Personāla un sociālās izmaksas

Izveidojot GASO, notika darbinieku pāreja no LG uz GASO. Kopējais plānotais GASO darbinieku skaits 2018. gadā ir aptuveni 900 darbinieki.

Sadale, tūkst. EUR	2018. g. tarifu projekts
Darba alga	16 334
Obligātās sociālās apdrošināšanas iemaksas	3 935
Veselības apdrošināšana	386
Iemaksa pensiju fondos	844
Koplīguma izmaksas	48
Tarifā neiekļaujamo izmaksu korekcija	-599
Kopā Personāla izmaksas (dabasgāzes sadales tarifā iekļaujamās izmaksas)	20 949

Saimnieciskās darbības izmaksas (kārtējo īpašuma uzturēšanai nepieciešamo un veikto ekspluatācijas remontu izmaksas un pārējās saimnieciskās darbības izmaksas)

Materiāli un pakalpojumi ietver gan izmaksas, kas saistītas ar sadales tīkla apkalpošanu, gan arī izmaksas, kas nepieciešamas saimnieciskās darbības nodrošināšanai.

Sadale, tūkst. EUR	2018. g. tarifu projekts
Kopējās saimnieciskās darbības izmaksas (dabasgāzes sadales tarifā iekļaujamās izmaksas)	5 712

Sadales tīkla uzturēšanas izmaksās tiek iekļauti materiāli, ko izmanto, veicot sistēmas uzturēšanas un remontu darbus.

Dabasgāzes sadales infrastruktūra ir izveidota plašā Latvijas teritorijā, un tīkla pārvaldība tiek veikta no 9 reģionālajiem birojiem - Rīga, Jelgava, Bauska, Liepāja, Jūrmala, Cēsis, Ogre, Jēkabpils, Daugavpils. Katrā no šīm lokācijām ir sadales uzņēmuma birojs, nekustamie īpašumi pieder uzņēmumam.